

ІСТОРИКО-НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО КОМПЛЕКСНОГО ПРОЄКТУВАННЯ ДИЗАЙН-ОБ'ЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

ment]. *Scientific library of Ukraine*. pp. 192–197. Available at: <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/40-stattya/191-pidgotovka-majbutnih-pedagogiv-gumanitarnogo-profilju-dodijalnosti-v-umovah-polikulturnogo-osvitnogo-prostoru.html> (Accessed 24 Dec. 2024). [in Ukrainian].

8. Curriculum for English Language Development in Universities and Institutes (Draft 2) (2001). Kyiv, 244 p. [in English].

9. Richards, J.C., Schmidt, Kendricks, H., Kim, Y. (2002). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. Pearson Education, 606 p. [in English].

Стаття надійшла до редакції 30.01.2025

УДК 7.012(072.8)

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.322198>

Тетяна Борисова, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри професійної освіти, дизайну та безпеки життєдіяльності
Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Володимир Кондель, кандидат технічних наук,
доцент кафедри професійної освіти, дизайну та безпеки життєдіяльності
Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Наталія Орлова, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри професійної освіти, дизайну та безпеки життєдіяльності
Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ІСТОРИКО-НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО КОМПЛЕКСНОГО ПРОЄКТУВАННЯ ДИЗАЙН- ОБ'ЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Дослідження присвячено особливостям підготовки майбутніх дизайнерів і педагогів професійного навчання у сфері дизайну. Комплексне дизайн-проєктування, що базується на історико-науковому підході, дозволяє студентам не лише розвивати власний стиль, але й глибше усвідомлювати значення соціокультурних аспектів.

У статті розглянуто особливості застосування історико-наукового підходу на різних етапах навчання студентів комплексного проєктування дизайн-об'єктів різного призначення. Проаналізовано взаємозв'язок історичних тенденцій у дизайні та наукових методів, що застосовуються в освітньому процесі. Запропоновано модель інтеграції історичних і наукових знань у формування дизайнерських компетенцій студентів.

Ключові слова: комплексне дизайн-проєктування; історико-науковий підхід; дизайн-об'єкти; професійна підготовка майбутніх дизайнерів та педагогів професійного навчання у сфері дизайну; навчальні дизайнерські роботи студентів.

Лит. 15.

Tetiana Borysova, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor
of the Professional Education, Design and Life Safety Department,
Poltava Volodymyr Korolenko National Pedagogical University
Volodymyr Kondel, Ph.D. (Technical Sciences), Associate Professor
of the Professional Education, Design and Life Safety Department,
Poltava Volodymyr Korolenko National Pedagogical University
Nataliia Orlova, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor
of the Professional Education, Design and Life Safety Department,
Poltava Volodymyr Korolenko National Pedagogical University

HISTORICAL AND SCIENTIFIC APPROACH TO THE COMPREHENSIVE DESIGN OF DESIGN OBJECTS IN STUDENTS' EDUCATIONAL ACTIVITIES

The research is dedicated to the peculiarities of training future designers and pedagogues of professional education who train workers and specialists in the field of design. Modern design requires a deep understanding of historical contexts and a scientific approach to its development. Comprehensive design, based on a historical and scientific approach, allows students not only to develop their own style, but also to better understand the importance of socio-cultural aspects of design development, the peculiarities of research, study and transformation of historical heritage, national traditions, symbols, ornaments, colour, and the implementation of authenticity in the process of students' educational activities.

The purpose of our research is to select a complex of modern methods of scientific research of historical sources, historical pieces, artistic works, socio-cultural processes and to reveal their potential for implementation in the educational process of training future design pedagogues, in particular in the educational project activities of students.

The article considers the peculiarities of applying the historical and scientific approach at different stages of teaching students the comprehensive design of design objects for various purposes. The article analyses the interconnection of historical tendencies in design and scientific methods used in the educational process. The authors reveal the key aspects of these interconnections, such as the methodology of design education through the practical application of historical knowledge; the influence of historical styles on the formation of students' design thinking; the implementation of modern scientific methods in the study and reproduction of historical forms in the educational process; the synthesis of traditional principles and innovative technologies; the application of historical research in predicting future tendencies in designing design objects.

A model for integrating historical and scientific knowledge into the formation of students' design competencies is proposed, which includes an analytical stage, where the historical context of design objects is analyzed through the implementation of modern methods of scientific research; a synthetic stage, which involves the application of the obtained results of historical and scientific research in creative experiments and the development of new design solutions; a final stage, which includes the practical implementation of the historical and scientific approach in student projects (mock-ups, art objects, artworks, products).

Keywords: *comprehensive design; historical and scientific approach; design objects; professional training of future designers and pedagogues of professional education in the field of design; educational design works of students.*

Постановка проблеми. Сучасний дизайн як міждисциплінарна сфера наукових досліджень та проєктів потребує висококваліфікованих фахівців, здатних інтегрувати художні, технологічні та педагогічні знання у процес професійної підготовки. Особливої уваги вимагає підготовка майбутніх дизайнерів та педагогів професійного навчання, які формують фахові компетентності робітників і спеціалістів у галузі дизайну. Актуальною проблемою є узгодження традиційних та інноваційних методів навчання, забезпечення балансу між творчим і технологічним підходами, а також адаптація освітнього процесу до динамічних змін ринку праці та розвитку цифрових технологій. Важливим аспектом дослідження є визначення оптимальних методів навчання, які сприятимуть розвитку креативності, критичного мислення та професійних навичок майбутніх фахівців. Отже, постає необхідність теоретичного та практичного обґрунтування моделей підготовки майбутніх дизайнерів і педагогів професійного навчання, що поєднують історико-науковий підхід, інтеграцію традиційного та цифрового дизайну, а також сприятимуть ефективному формуванню професійних компетентностей майбутніх фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наше дослідження спиралося на педагогічний досвід залучення студентської молоді до науково-дослідницької роботи у напрямі мистецьких творчих пошуків. Розгляд різних наукових підходів до навчання дизайн-проєктування є актуальним напрямом розвитку дизайн-освіти та привертає увагу дослідників і педагогів-практиків, зокрема І. Антоненко [1], М. Близнюка [2], М. Венедиктової [4], О. Дебре [2], Л. Савченко [11], О. Кудрі [5], В. Тименка [13], А. Шевченко [15] та інших. Низка дисертаційних досліджень, наприклад, Д. Борисенка, В. Кушніра, Н. Нагорної, Н. Орлової, А. Руденченко, Ю. Срібної, В. Томашевського, А. Шевченко та інших присвячені проблемі формування здатності до худож-

нього проєктування у процесі фахової підготовки майбутніх фахівців з дизайну. У дослідженні Ю. Петровської висвітлено роль наукових досліджень студентів спеціальності “Дизайн” у освітньому процесі та подальші напрями їх розвитку [9]. Забезпечення якісної освіти є ключовим аспектом професійної підготовки майбутніх педагогів-дизайнерів, що передбачає засвоєння теоретичних знань, розвиток практичних умінь і навичок, а також здатність до самостійного вдосконалення. Це сприяє формуванню особистісного потенціалу, професійного зростання, культурної обізнаності та готовності до ефективної соціальної самореалізації. Становлення сучасного дизайнера має передовсім базуватися на національних традиціях розвитку науки, культури, мистецтва і технологій. У зв'язку з цим сучасна педагогічна наука надає особливу увагу питанням підвищення якості професійної підготовки фахівців у сфері дизайну, а саме через залучення молоді до наукових досліджень.

Звернення до культурної спадщини України в наукових дослідженнях і художній творчості дизайнерів нового покоління стало предметом вивчення Т. Зузяк та О. Марущак [6], Л. Оршанського [8], Ю. Роїк [10], Н. Свиридюк [12], Н. Чупріної [14] та інших. Тому вважаємо, що питання формотворення будь-якого дизайн-продукту має починатися з історико-наукових пошуків та аналізу прототипів. Однак дослідженню та розкриттю проблеми навчання здобувачів дизайнерської освіти застосувати методи дослідження історичних скарбів з метою пошуку підґрунтя для художньо-проєктної діяльності належної уваги у наукових колах не приділено. Тому основна увага у статті зосереджена на проблемі реалізації історико-наукового підходу до комплексного проєктування дизайн-об'єктів у процесі підготовки майбутніх педагогів-дизайнерів та фахівців з дизайну.

Метою нашого дослідження є підібрати комплекс сучасних методів наукового дослідження історичних джерел, пам'яток, мистецьких творів, со-

ІСТОРИКО-НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО КОМПЛЕКСНОГО ПРОЄКТУВАННЯ ДИЗАЙН-ОБ'ЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

ціально-культурних процесів та розкрити їхній потенціал впровадження в освітній процес підготовки майбутніх педагогів у сфері дизайну, зокрема у навчальній проєктній діяльності студентської молоді.

Виклад основного матеріалу. Аналіз взаємозв'язків історичних тенденцій у дизайні та сучасних наукових методів дають поштовх до появи нових дизайнерських рішень. Дизайн як галузь творчої діяльності завжди перебував під впливом історичних змін та науково-технічного прогресу. Історичні стилі та художні рухи формували основи естетичних і функціональних принципів дизайну. Зі свого боку, наукові методи аналізу, зокрема системний підхід та емпіричні дослідження, уможливають визначити закономірності розвитку форм, матеріалів і технологій. Сучасні навчальні програми для студентів-дизайнерів включають комплексний аналіз цих аспектів, що сприяє гармонійному поєднанню традиційних і сучасних дизайнерських практик.

Аналіз взаємозв'язків історичних тенденцій у дизайні з науковими методами в освітньому процесі можна представити у кількох ключових аспектах. Детальне вивчення історичних стилів впливає на формування дизайнерського мислення молоді. Історичні тенденції у дизайні відображають культурні, соціальні та технологічні зміни різних епох. Наприклад, стиль модерн використовував природні форми, тоді як баухаус орієнтувався на функціональність і мінімалізм. Аналіз різних стилів допомагає студентам розширити своє розуміння композиційних принципів, форми та кольору. Дослідження історії дизайну сприяє прогнозуванню майбутніх напрямів його розвитку. Вивчення циклічності тенденцій та механізмів їхньої трансформації допомагає студентам визначити можливі сценарії еволюції дизайнерських рішень. Особливу роль у становленні майбутніх фахівців з дизайну відіграють відвідування і аналіз музейних експозицій, спрямованих на вивчення особливостей формоутворювальних та композиційних показників, детального параметричного аналізу структури форми і її компонентів, використання кольорових рішень, ритмів тощо [3, 78].

Для вивчення та відтворення історичних форм в освітньому процесі можуть використовуватися такі методи, як ретроспективний аналіз, морфологічний аналіз та порівняльні дослідження. Вони допомагають студентам зрозуміти, як ті чи ті дизайнерські рішення виникали під впливом суспільних потреб, наукових відкриттів та технологічних можливостей.

Використання історико-наукового підходу дає змогу не тільки відтворювати традиційні форми, а й адаптувати їх до сучасних потреб, застосовуючи новітні матеріали та технології. Наприклад, 3D-моделювання уможливає відтворення класичних архітектурних форм, а цифрові технології допомагають в експериментуванні з кольором, текстурою

та просторовими рішеннями. Органічне поєднання в освітньому процесі навчальної, наукової та інноваційної діяльності слугує студентам в опануванні методики виконання науково-дослідницьких робіт та самостійному розв'язанні наукових завдань [9, 119]. На практиці вони можуть виконувати завдання з відновлення або переосмислення історичних дизайн-об'єктів, використовуючи метод реконструкції, візуального аналізу та матеріалознавчих досліджень. Це сприяє розвитку комплексного підходу до проєктування. Таким чином, поєднання в освітньому процесі історичних тенденцій та наукових методів допомагає студентам глибше розуміти дизайнерські підходи, розвиває їхню креативність і критичне мислення, а також формує здатність до інноваційного проєктування.

Активне впровадження історико-наукового підходу в освітню практику сприятиме формуванню основних професійних компетентностей майбутніх фахівців з дизайну, зокрема здатності до критичного освоєння творчої спадщини попередників, дотримання прогресивних новаторських традицій у галузі дизайну; здатності до використання історичного досвіду вітчизняних дизайнерів задля національної самоідентифікації та розвитку української ментальності [8, 45].

Проаналізувавши важливість залучення здобувачів дизайнерської освіти до історико-культурних досліджень, ми розробили модель інтеграції історичних і наукових знань у формування дизайнерських компетентностей студентів, яка передбачає три ключові етапи:

- аналітичний – вивчення історичних тенденцій, аналіз розвитку дизайну в контексті суспільних змін, ознайомлення з науковими методами аналізу форми, кольору та матеріалів;

- синтетичний – застосування отриманих знань у творчих експериментах, адаптація історичних мотивів у сучасному дизайні, розробка концептуальних проєктів із врахуванням історичних і наукових аспектів;

- практичний – реалізація авторських проєктів, що базуються на інтеграції традиційних та інноваційних підходів, використання цифрових технологій у відтворенні та модифікації історичних форм.

На аналітичному етапі студенти опановують методи ретроспективного, порівняльного аналізу й інноваційного синтезу в дизайн-проєктуванні, що сприяє формуванню креативного мислення та розширює спектр дизайнерських рішень.

Ретроспективний аналіз у дизайн-проєктуванні передбачає дослідження історичного розвитку форми, матеріалів, стилістичних напрямів та технологій для подальшого використання цих знань у сучасному дизайні. Цей метод дає можливість виявити закономірності, інтерпретувати традиційні рішення і адаптувати їх до актуальних потреб.

Ретроспективний аналіз може відбуватися різними методами. Так, *хронологічне дослідження історичних періодів розвитку дизайну*, визначення еволюції стилевих напрямів (бароко, модерн, функціоналізм тощо) дозволяє встановити послідовність змін у формах, матеріалах і конструктивних рішеннях; на основі *компаративного аналізу* здійснюється порівняння дизайнерських об'єктів різних історичних періодів, виявлення спільних та відмінних рис у формах, технологіях та функціональності, вивчення трансформації традиційних прийомів у сучасному дизайні; *стилістичні дослідження* естетичних особливостей дизайнерських рішень у різні епохи допомагають виявити вплив культурних та соціальних факторів на формоутворення, підбір кольорової гами, декоративних елементів та композиційних принципів; *матеріалознавчий аспект* дослідження спрямований на з'ясування характеристик матеріалів, що використовувалися в різні історичні періоди, аналіз технологічних інновацій та їхнього впливу на дизайн-об'єкти; *іконографічний метод* аналізу історичних зображень, графічних та архівних матеріалів має на меті усвідомити символіку та семантичне навантаження дизайнерських об'єктів, сприяє інтерпретації традиційних мотивів у сучасному дизайні; *класифікація історичних дизайн-об'єктів* за функціональними та формотвірними характеристиками визначає закономірності у розвитку певних типів об'єктів (меблі, архітектурні елементи, графічний дизайн).

Майбутні дизайнери від самого початку мають бути зорієнтовані на єдину морфологію матеріально-предметного світу, на створення у ній різноманітних просторових форм та структур, користуючись усіма засобами, нагромадженими людством у цій галузі [14, 232]. Особливого значення набувають методи порівняльного аналізу під час навчання студентів дизайн-проєктування. Порівняння уможливорює зіставлення дизайнерських об'єктів, стилів, технологій та матеріалів різних історичних періодів або культур, щоб виявити закономірності їх розвитку та знайти нові дизайнерські рішення. У такий спосіб студенти вчать порівнювати структурно-функціональні особливості дизайн-об'єктів, їхні візуальні й естетичні характеристики, декоративні елементи, кольорову палітру, орнаменти, символи різних культур та епох; визначати спільні й відмінні риси у художньому оформленні дизайн-об'єктів відповідно до національних і регіональних особливостей, соціальних та культурних факторів.

Поряд з ґрунтовними теоретичними дослідженнями на цьому етапі можлива практична діяльність студентів з реконструкції історичних дизайнерських об'єктів на основі архівних історичних матеріалів.

Синтетичний етап моделі передбачає застосування отриманих знань у творчих експериментах та розробці нових дизайнерських рішень. Студенти

працюють над адаптацією історичних стилів до сучасного контексту, використовуючи наукові методи і цифрові технології.

На цьому етапі відбувається синтез історичних форм і сучасних матеріалів, адаптація класичних дизайнерських концепцій до новітніх технічних можливостей. Створення унікальних об'єктів із урахуванням історичного контексту відбувається шляхом експериментування з композицією та функціональністю. Актуальним є використання цифрових технологій (3D-моделювання, візуалізація, анімація) для відтворення історичних мотивів у сучасному дизайні.

Інноваційний синтез у дизайн-проєктуванні передбачає інтеграцію різних наукових, технологічних, художніх і соціокультурних аспектів для створення нових, унікальних рішень, ґрунтується на аналізі історичних, сучасних і футуристичних тенденцій, адаптації передових технологій та творчій інтерпретації відомих методів. Пропонуємо звернути увагу на можливість використання в освітньому процесі основних методів інноваційного синтезу в дизайн-проєктуванні, зокрема біонічного методу вивчення природних форм, структур і процесів для створення функціональних дизайн-рішень, використання природних матеріалів та механізмів для розробки енергоефективних і ергономічних об'єктів. Комбінаторний метод дає можливість ефективно поєднувати різні стилі, матеріали, функціональні рішення в єдиному дизайнерському продукті; використовувати взаємодоповнювальні або контрастні елементи для створення нових візуальних образів (наприклад, ф'южн-стиль в інтер'єрі).

Важливим аспектом освітнього процесу на цьому етапі є дотримання таких підходів: модульного (систематичне поєднання уніфікованих елементів для створення адаптивних дизайн-систем); когнітивного (впровадження принципів психологічного сприйняття дизайн-об'єктів, емоційного впливу, зручності використання); екологічного (врахування принципів сталого розвитку та екодизайну, використання вторинних матеріалів, бюрозкладних упаковок, мінімізація відходів, оптимізація енергоспоживання); функціонально-адаптивного (проєктування дизайн-об'єктів, здатних змінюватися відповідно до умов експлуатації, використання гнучких матеріалів, інтерактивних технологій, сенсорних механізмів).

А отже, важливо активно знайомити здобувачів освіти із досягненнями та можливостями експериментального і генеративного дизайну через використання алгоритмів штучного інтелекту, комп'ютерного моделювання, нетрадиційних матеріалів, кольорів, технологій та форм – загалом автоматизацію процесів проєктування. Наприклад, смарт-одяг, що змінює температуру залежно від кліматичних умов, меблі-трансформери, мобільні архі-

ІСТОРИКО-НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО КОМПЛЕКСНОГО ПРОЄКТУВАННЯ ДИЗАЙН-ОБ'ЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

тектурні конструкції, інтерактивні інсталяції, 3D-друк та 3D-моделі, створені нейромережами.

На завершальному *практичному етапі* студенти реалізують авторські проекти, які поєднують історичні знання та науковий підхід у дизайні. Відбувається практична реалізація у їхніх проєктах історико-наукового підходу. Практичні завдання студентів включають аналіз історичних зразків, адаптацію традиційних форм і матеріалів до сучасних умов, а також розробку авторських дизайн-об'єктів із урахуванням історичних аналогів.

Теми навчальних проєктів сьогодні найчастіше стосуються конкретного практичного питання, що є актуальним для реального життя. Водночас це вимагає залучення знань не лише з дизайну, але й з різних галузей, стимулює систематичне творче мислення, “вмикання” навичок дослідницької роботи. Саме так досягається природна інтеграція знань. Поряд з цим історичних пошук чи аналіз об'єктів аналогів притаманний будь-якому із типів навчальних проєктів [11, 10].

Сучасні дизайнери мають бути не тільки освіченими професійно, але й досконало знати сутність і традиції народного мистецтва, ремісничого дизайну, історію становлення і розвитку індустріального дизайну в Україні, розуміти національну специфіку мистецтв, володіти методикою творчої трансформації художніх традицій у нинішні умови високотехнологічного виробництва [15, 171]. Звернення до етнотрадицій та етнотрипсу в руслі концепції реалізації історико-наукового підходу в навчальних дизайн-проєктах є обґрунтованим та виваженим, оскільки дає змогу вивчати традиції різних країн, різних історичних періодів, різних стилів і видів мистецтва.

Завершальний етап може проходити у вигляді інтерактивних виставок та презентацій розроблених дизайн-об'єктів із поясненням їхнього історичного і наукового обґрунтування. А також передбачати критичний аналіз і рефлексію, оцінку власних проєктів через призму історичних і наукових знань. Таким чином, історико-науковий підхід дає змогу студентам-дизайнерам розуміти еволюцію дизайну, критично оцінювати тенденції та застосовувати здобуті знання у власній практиці.

Висновки. Така модель сприяє формуванню комплексного підходу до навчання майбутніх фахівців з дизайну, розвиває критичне мислення, креативність і здатність інтегрувати історичні знання у сучасну дизайнерську практику. Методи інноваційного синтезу дозволяють студентам-дизайнерам не лише вивчати традиційні принципи проєктування, але й створювати нові підходи, адаптовані до викликів сучасного світу.

Історико-науковий підхід до комплексного проєктування дизайн-об'єктів є важливим інстру-

ментом у підготовці студентів-дизайнерів. Він сприяє не лише розвитку технічних навичок, але й формуванню культурного світогляду, що є необхідним для професійної діяльності у сфері дизайну. Інтеграція історичних та наукових аспектів в освітній процес відкриває нові можливості для творчого й аналітичного розвитку студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антоненко І.В. Педагогічна модель для оптимального онлайн-викладання дизайн-проєктування. *Current challenges, trends and transformations*. International Science Group. 2022. С. 402–405.

2. Близнюк М., Дебре О. Методичні аспекти дизайн-проєктування в технологічній освіті майбутніх учителів. *Українська професійна освіта = Ukrainian professional education*, 2022. Вип. 11. С. 29–39.

3. Борисенко Д.В. Інноваційний погляд на музейну експозицію як один із головних джерел творчої проєктної діяльності інженера-дизайнера. *Двадцять Сумцовські читання* : зб. матеріалів всеукр. наук. конф. “Музей у глобальному світі: інновації та збереження традицій” / Харківський історичний музей. Харків : Майдан, 2014. С. 77–82.

4. Венедиктова М.В. Методичні підходи до впровадження дизайн-проєктування в навчальний процес. *Наукові записки. Серія “Педагогічні науки”*. 2018. № 165. С. 98–103.

5. Кудря О.В. Організація навчального проєктування при вивченні освітнього компоненту “Дизайн і декоративне мистецтво”. *Дизайн-освіта майбутніх фахівців: проблеми та перспективи* : матеріали всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. 2022. С. 260–263.

6. Марущак О.В., Зузяк Т.П. Підготовка фахівців у системі професійної освіти формування у майбутніх педагогів професійної компетенції з дизайн-проєктування засобами декоративно-ужиткового мистецтва. *Вісник Національного університету “Чернігівський колегіум” імені Т.Г. Шевченка*. 2020. Том 164. № 8. С. 209–215.

7. Орлова Н. Підготовка майбутніх викладачів дизайну до проєктування одягу засобами 3D-технологій. *Дизайн-освіта: проблеми та перспективи* : матеріали III Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф. Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2018. С. 288–295.

8. Оршанський Л. Сучасні вимоги й особливості професійної підготовки майбутніх дизайнерів у закладах вищої освіти. *Мистецька освіта: зміст, технології, менеджмент*. 2020. Вип. 15. С. 43–56.

9. Петровська Ю. Методика наукових досліджень студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Національного університету “Львівська політехніка”*. Серія: *Архітектура*. 2022. № 1 (7). С. 119–126.

10. Роїк Ю. Етнотрипсу кераміки як складова професійної підготовки майбутніх фахівців декоративно-прикладного мистецтва. *Молодь і ринок*. 2018. № 11. С. 171–176.

11. Савченко Л.О. Проєктна діяльність в практиці вищої педагогічної школи. *Science and Education a New Dimension*. Society for Cultural and Scientific Progress in Central and Eastern Europe. Будапешт, 2013. С. 7–12.

12. Свиридчук Н.О. Підготовка майбутніх учителів технологій до організації творчої діяльності учнів на засадах етнотрипсу. *Молодь і ринок*. 2023. Вип. 4/212. С. 83–89.

ІСТОРИКО-НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО КОМПЛЕКСНОГО ПРОЄКТУВАННЯ ДИЗАЙН-ОБ'ЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

13. Тименко В.П. Підготовка майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. 2011. Вип. 26. С. 148–151.

14. Чуприна Н.В. Особливості сприйняття студентами мистецького напрямку курсів наукових досліджень з дизайну. *Інтеграція освіти і науки у майбутнє : Вісник КНУТД*. 2011. № 5. С. 231–235.

15. Шевченко А.І. Результати навчання майбутніх педагогів-дизайнерів, з метою підготовки їх до художньо-проектної діяльності. *Наукові записки*. Кропивницький : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2017. Вип. 11. Ч. 3. С. 170–173.

REFERENCES

1. Antonenko, I.V. (2022). Pedagogical model for the optimal online design of design projection. *Current challenges, trends and transformations*. International Science Group. pp. 402–405. [in Ukrainian].

2. Blyzniuk, M., Debre, O. (2022). Methodical aspects of design-projection in technological education of future teachers. *Ukrainian professional education*. Vol. 11. pp. 29–39. [in Ukrainian].

3. Borysenko, D.V. (2014). Innovatsiyni pohliad na muzeinu ekspozytsiiu yak odyin iz holovnykh dzherel tvorchoi proektnoi diialnosti inzhenera-dyzainera [Innovative view of the museum exposition as one of the main sources of creative project activity of engineer-designer]. *Twentieth Sumtsovsky Readings: coll. materials All-Ukrainian sciences. conf. "Museum in the Global World: Innovations and Preservation of Traditions" / Kharkiv Historical Museum*. Kharkiv : Maidan. pp. 77–82. [in Ukrainian].

4. Venedyktova, M.V. (2018). Methodical approaches to the introduction of design-projection into the educational process. *Scientific Notes*. The Pedagogical Science Series. No. 165. pp. 98–103. [in Ukrainian].

5. Kudria, O.V. (2022). Orhanizatsiia navchalnoho proiektuvannia pry vyvchenni osvithnoho komponentu "Dyzain i dekoratyvne mystetstvo" [Organization of educational projection in the study of the educational component "Design and decorative art"]. *Design education of future specialists: problems and prospects: materials All-Ukrainian scientific-practical. conf. from the internat. participation*. pp. 260–263. [in Ukrainian].

6. Marushchak, O.V., Zuziak, T.P. (2020). Pidhotovka fakhivtsiv u systemi profesiinoi osvity formuvannia u maibutnikh pedahohiv profesiinoi kompetentsii z dyzain-proiektuvannia zasobamy dekoratyvno-uzhytkovoho mystetstva [Preparation of specialists in the system of vocational education formation in future teachers of professional competence on design-projection by means of decorative and applied art]. *Newsletter of the T.G. Shevchenko Chernihiv*

College Chernihiv Collegium. Vol. 164. No. 8. pp. 209–215. [in Ukrainian].

7. Orlova, N. (2018). Pidhotovka maibutnikh vykladachiv dyzainu do proiektuvannia odiahu zasobamy 3D-tekhnohii [Preparation of future design teachers for the design of 3D technologies]. *Design education: problems and prospects : materials III All-Ukrainian scientific-practical. internet conf. Poltava: PNPU imeni V.H. Korolenka*, pp. 288–295. [in Ukrainian].

8. Orshanskyi, L. (2020). Suchasni vymohy u osoblyvosti profesiinoi pidhotovky maibutnikh dyzaineriv u zakladakh vyshchoi osvity [Modern requirements and features of professional training of future designers in higher education institutions]. *Art education: content, technology, management*. Vol. 15. pp. 43–56. [in Ukrainian].

9. Petrovska, Y. (2022). Metodyka naukovykh doslidzhen studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv [Methods of scientific research of students of higher educational institutions]. *Newsletter of Lviv Polytechnic National University. Series: Architecture*. No. 1 (7). pp. 119–126. [in Ukrainian].

10. Roik, Yu. (2018). Etnodyzain keramiky yak skladova profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv dekoratyvno-prykladnoho mystetstva [Ethnic design of ceramics as a component of professional training of future specialists of arts and crafts]. *Youth & market*. No. 11. pp. 171–176. [in Ukrainian].

11. Savchenko, L.O. (2013). Proektna diialnist v praktytsi vyshchoi pedahohichnoi shkoly [Project activity in the practice of the Higher Pedagogical School]. *Science and Education a New Dimension*. Society for Cultural and Scientific Progress in Central and Eastern Europe. Budapest, pp. 7–12. [in Ukrainian].

12. Svyrydiuk, N.O. (2023). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv tekhnolohii do orhanizatsii tvorchoi diialnosti uchniv na zasadakh etnodyzainu [Preparation of future technology teachers for the organization of creative activity of students on the basis of ethnodesign]. *Youth & market*. No. 4/212. pp. 83–89. [in Ukrainian].

13. Tymenko, V.P. (2011). Pidhotovka maibutnikh dyzaineriv u vyshchyykh navchalnykh zakladakh [Preparation of future designers in higher education institutions]. *Scientific journal of M. P. Dragomanov NPU*. Vol. 26. pp. 148–151. [in Ukrainian].

14. Chuprina, N.V. (2011). Osoblyvosti spryiniattia studentamy mystetskoho napriamu kursiv naukovykh doslidzhen z dyzainu [Features of students' perception of artistic research courses in design]. *Integration of education and science into the future : Newsletter of KNUTD*. No. 5. pp. 231–235. [in Ukrainian].

15. Shevchenko, A.I. (2017). Rezultaty navchannia maibutnikh pedahohiv-dyzaineriv, z metoiu pidhotovky yikh do khudozhno-proektnoi diialnosti [The results of teaching future designers, in order to prepare them for artistic and design activities]. *Scientific Notes*. Vol. 11. Part 3. Krovyvnytskyi : RVV KDPU im. V. Vynnychenka, pp. 170–173. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 02.02.2025

"Він прийшов і проповідував мир вам, хто був далеко, і мир тим, хто був близько".

Ефесеям 2:17

